



Ensimmäinen.

Släisän olen maan mulda, O Herrä!
rucoilen sulda, Aut ett ajattelisin tä-
tä, Eläisän tääll ennen hätä.

2. Cosca sielu ruumist lähte, O ihminen
tätä hetke! Ruumis parca on woimaton,
Sangen heikko, liikkumaton.

3. Sielu on Engelein ilos, Ja ijancaicki-
ses elos, Jumalan julkises kädes, Ei misä-
kän waiwas, hädäs.

4. Ruumis hän haudasa maca, Ei hän
madoist ole waca, Syndisen ruumin he syö-
wät, Pimiäsä haudas sywäs.

5. Ahdas sängy meill' annetan, Hautaan
majasta cannetan, Mailman menost eroitetan,
Ystävät caick' tänn' jätetän.

6. Tämä ombi surullinen; Waan se ombi
riemullinen, Eitä Christus herättämän, Tu-
le iloon erittämän.

7. Silloin hän omansa otta, Taitwan iloon
canhäns tuotta, Josa on lackamaton ilo, Ja
ijancaickinen elo.

Toinen.

Herrä! jo duomioll' tule, Ja armollinen
ole, Jocainen mailmas sure, Nyt
murhen tähden toden, Toinin caicki
ah,

ahdistetan, Ja surun cansa waiwätan, Tuur-
ma cowa päälle panna.

2. Synnit suuret tapahtuwat, Meidän
cauttam mailmas, Joist sydämet wawah-
tuwat; sillä ne owat julmat, Costo päiwä
tule cohta, HERNAN cowan duomion tuotta,
Ehkä pitkä odotta llene.

3. O JESU ole armias! Meidän waiwais-
ten cohtan Ole laupias ja ei carmias, Poicas
cautta sen puhtan, Ota meit omais joucton,
Eroita seurasta pahain, Jotca duomitan todest.

4. Useta oikiass' puolelles, Wuohden pahin-
den parist, Lemma duomiold ja tuonelast,
Taiman ilon meit wahwist, Ota sun su-
nattuis secaa, Engelittes cansa pian, Un-
hotain syndin ja wican.

5. Siellä sinua kijtämme, JESUSTA poica
pyhä, Corkiat henge ylistämme, Pohduttaja
hyvä, O Colminaisuus nlin, Olcon sinull'
cunnia suuri, Nyt ja ijancaickisest juuri.

Colmas.

Syt on aica rietan, ramban, laiscan
lamban Nosta synnin sonnasta, Nici'
on nosta synnin yöstä lihan työstä,
Mustan miehen maiasta.

2. Jo on aica! riennä, carea lammas par-
ca Häihyn coiran corwesta, Nici' on culkea
cuollon cujast, pyrkiä lujast Poies pirun par-
westa.

3. Cosca Sielun Paimen Taimast, JESUS
waimast Erynyttä lammanastans Huuta, nosta
syn-